

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (második tanács)

2008. december 4.*

A C-317/07. sz. ügyben,

az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában,
amelyet a Korkein hallinto-oikeus (Finnország) a Bírósághoz 2007. július 10-én
érkezett, 2007. július 6-i határozatával terjesztett elő

a Lahti Energia Oy

által kezdeményezett eljárásban,

A BÍRÓSÁG (második tanács),

tagjai: C. W. A. Timmermans tanácselnök, K. Schiemann, J. Makarczyk, L. Bay Larsen
és C. Toader (előadó) bírák,

főtanácsnok: J. Kokott,
hivatalvezető: C. Strömholm tanácsos,

* Az eljárás nyelve: finn.

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2008. július 10-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- a Lahti Energia Oy képviselőjében T. Rinne asanajaja, valamint M. Kivelä igazgató és H. Takala mérnök,
- a Hämeen ympäristökeskus képviselőjében P. Mäkinen és E. Mecklin, meghatalmazotti minőségben,
- a Salpausselän luonnonystävät ry képviselőjében M. Vikberg és S. Niemelä asanajaja,
- a finn kormány képviselőjében J. Heliskoski, meghatalmazotti minőségben,
- az olasz kormány képviselőjében I. M. Braguglia, meghatalmazotti minőségben, segítője: G. Fiengo, avvocato dello Stato,

- a holland kormány képvisletében C. Wissels és M. de Grave, meghatalmazotti minőségben,
- az osztrák kormány képvisletében E. Riedl, meghatalmazotti minőségben,
- az Európai Közösségek Bizottsága képvisletében I. Koskinen és J.-B. Laignelot, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2008. szeptember 11-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

¹ Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a hulladékok égetéséről szóló, 2000. december 4-i 2000/76/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 332., 91. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 5. kötet, 353. o.) 3. cikkének értelmezésére vonatkozik.

- 2 Ezt a kérelmet a Lahti Energia Oy (a továbbiakban: Lahti Energia), Lahti város tulajdonában lévő vállalat, és az Itä-Suomen ympäristölupavirasto (kelet-finnországi környezetvédelmi hatóság, a továbbiakban: ympäristölupavirasto) között a 2000/76 irányelv követelményeinek egy gázgyárból és egy erőműből álló komplexumra kiterjedő hatálya tárgyában indult peres eljárásban terjesztették elő.

Jogi háttér

A 2000/76 irányelv

- 3 A 2000/76 irányelv ötödik és huszonhetedik preambulumbekkezdése a következőképpen szól:

„(5) A Szerződés 5. cikkében megfogalmazott szubszidiaritás és arányosság elvével összhangban közösségi szintű lépések szükségesek. A további intézkedések az elővigyázatosság elvén alapulnak. Ezen irányelv csupán a hulladékégető és az együttégető művek minimális követelményeinek meghatározására szorítkozik.

[...]

- (27) Az elsődlegesen nem hulladék égetésére szolgáló üzemekben a hulladékok együttégetése során keletkező füstgázoknak az ilyen jellegű együttégetésből származó részében nem lehet nagyobb a szennyezőanyag-kibocsátás, mint az ebből a célból épült külön hulladékégetőkben engedélyezett szint, ezért azt megfelelően korlátozni kell.”

4 Az irányelv 3. cikke értelmében:

„Ezen irányelv alkalmazásában:

- (1) »hulladék«: a [hulladékokról szóló, 1975. július 15-i] 75/442/EGK [tanácsi] irányelv 1. cikkének a) pontjában meghatározott bármely szilárd vagy folyékony halmazállapotú hulladék;

[...]

- (4) »hulladékégető mű«: bármely helyhez kötött vagy mobil műszaki egység és berendezés, amelyet a hulladék hőkezelése érdekében építettek, függetlenül attól, hogy a keletkezett égéshőt hasznosítják-e, vagy sem. Ez magában foglalja a hulladék oxidálását és más hőkezelési eljárásokat, például a pirolízist, a gázosítást vagy a plazmaeljárásokat, amennyiben a kezelés eredményeként keletkező anyagokat a kezelést követően elégetik.

Ez a meghatározás vonatkozik a telephelyre, valamint az egész égetőműre, ideértve az összes égetőművet, a hulladékfogadót, a tárolót, a helyszíni előkezelő berendezéseket, a hulladék tüzelőanyagot és a levegőellátási rendszereket, a kazánt, a füstgázkezelő berendezéseket, a maradékanyagok és a szennyvíz helyszíni kezelésére vagy tárolására szolgáló létesítményeket, kéményeket, az égetés folyamatának szabályozását, valamint az égési körülményeket rögzítő és nyomon követő eszközöket és rendszereket is;

(5) »együttégető mű«: bármely helyhez kötött vagy mobil berendezés, amelynek elsődleges célja az energiatermelés vagy anyagi termékek előállítása, és amely:

- hulladékot alap vagy kiegészítő tüzelőanyagként használ; vagy
- amelyben a hulladékot ártalmatlanítás céljából hőkezelésnek vetik alá.

Amennyiben az égetés úgy történik, hogy az üzem elsődleges célja nem energiatermelés vagy anyagi termék előállítása, hanem a hulladék hőkezelése, akkor azt az üzemet a 4. pont értelmében vett égetőműnek kell tekinteni.

Ez a fogalommeghatározás vonatkozik a létesítmény területére, valamint az egész égetőüzemre, ideértve az összes együttegő művet, a hulladékfogadót, a tárolót, a helyszíni előkezelési eljárásokat, hulladék tüzelőanyagot és levegőellátási rendszereket, kazánt, a füstgáztisztító berendezéseket, a maradékanyagok és a szennyvíz helyszíni kezelésére vagy tárolására szolgáló létesítményeket, kéményeket, az égésfolyamatot szabályzó, valamint az égési körülményeket rögzítő és nyomon követő eszközöket és rendszereket;

[...]

- (12) »engedély«: az illetékes hatóságok által kiadott írásos határozat (vagy több ilyen határozat), amely bizonyos olyan feltételek mellett, melyek biztosítják, hogy az üzem megfelel az ezen irányelvben előírt követelményeknek, megadja az üzem üzemeltetéséhez szükséges engedélyt. Az engedély vonatkozhat több üzemre is, illetve ugyanazon a helyen ugyanazon üzemeltető által üzemeltetett üzem egyes részeire;
- (13) »maradékanyag«: az a 75/442/EGK irányelv 1. cikkének a) pontjában meghatározott folyékony vagy szilárd halmazállapotú anyag (ideértve a fenékhamut, salakot, pernyét, kazánkormot, a gázkezelés szilárd reakciótermékeit, a szennyvízkezelés eredményeként visszamaradt szennyvíziszapot, kimerült katalizátorokat és kimerült aktív szenet is), amely a hulladék égetése vagy együttegése folyamatában, az égéstermékek, illetve szennyvíz kezelésének folyamán, vagy a hulladékégető és az együttegő mű egyéb folyamatai során keletkezik.”

- 5 A 2000/76 irányelv „Légszennyező anyagok kibocsátási határértékei” címet viselő 7. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) A hulladékégetőket úgy kell megtervezni, felszerelni, megépíteni és üzemeltetni, hogy a füstgázok légszennyezőanyag-tartalma az V. melléklet szerinti kibocsátási határértékeket ne haladja meg.

(2) A hulladék-együttégetőket úgy kell megtervezni, felszerelni, megépíteni és üzemeltetni, hogy a füstgázok légszennyezőanyag-tartalma a II. mellékletben előírt, illetve aszerint meghatározott kibocsátási határértékeket ne haladja meg.

[...]”

A 2006/12/EK irányelv

- 6 A 75/442 irányelvet az áttekinthetőség és az érthetőség érdekében kodifikáló, a hulladékokról szóló, 2006. április 5-i 2006/12/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 114., 9. o.) 1. cikke értelmében „hulladéknak” minősül „az I. mellékletben felsorolt kategóriák bármelyikébe tartozó olyan anyag vagy tárgy, amelytől birtokosa megválnak, megválni szándékozik, vagy megválni köteles”.

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 7 A Lahti Energia a gázgyára és az erőműve működtetésére irányuló környezetvédelmi engedély megadását kérelmezte az ympäristölupavirasto előtt. Ez az engedély egy ugyanazon az ingatlanon elhelyezkedő, két külön üzemből álló komplexumra vonatkozik, amely egy hulladékból gázt termelő gyárat és egy erőművet foglal magában, amelynek gőzkazánjában elégetik a gázgyárban termelt, tisztított gázt.
- 8 Az ympäristölupavirasto ideiglenes környezetvédelmi engedélyt adott ki, és megállapította az engedély megadásának feltételeit. Ez a hatóság így azon az állásponton volt, hogy a gázt termelő gázgyár és az ezt a gázt elégető erőmű együttes művet alkot a 2000/76/EK irányelv értelmében.
- 9 A Lahti Energia e határozattal szemben keresetet nyújtott be a Vaasan hallinto-oikeushoz (vaasai közigazgatási bíróság), és annak megállapítását kérte, hogy a külön gáztermelő üzemben tisztított és kezelt gáznak a központi kazánban történő elégetése nem minősül a hulladékok együttégetésének a 2000/76 irányelv értelmében.
- 10 A Vaasan hallinto-oikeus elutasította a keresetet. Többek között úgy ítélte meg, hogy a 2000/76/EK irányelv céljainak megvalósítását veszélyeztetheti, ha az irányelv tárgyi hatályát annyira megszorítóan értelmezik, hogy az irányelv követelményeit nem vonatkoztatják az előkezelt hulladék égetésére. Ez a bíróság azonban úgy ítélte meg, hogy a gázgyár mint külön funkcionális egység nem minősül hulladékégető műnek a 2000/76/EK irányelv értelmében, mivel a gázosítás hőkezelés, és a létesítménynek egy egész égetőüzemmel rendelkeznie kellene ahhoz, hogy hulladékégető műnek minősüljön.

11 A Vaasan hallinto-oikeus viszont úgy ítélte meg, hogy a gázgyár és az erőmű a 2000/76/EK irányelv értelmében együtthegető művet alkot.

12 A Lahti Energia ezután fellebbezést nyújtott be a Korkein hallinto-oikeushoz, amely felfüggesztette az eljárást, és előzetes döntéshozatal céljából az alábbi kérdéseket terjesztette a Bíróság elé:

- „1. Úgy kell-e értelmezni a 2000/76/EK irányelv 3. cikkének 1. pontját, hogy az irányelv nem vonatkozik a gáz halmazállapotú hulladék égetésére?
2. Hulladékégető műnek minősül-e a 2000/76/EK irányelv 3. cikkének 4. pontja értelmében az olyan gázgyár, amelyben pirolízis útján hulladékból gáz keletkezik, akkor is, ha a gázgyár nem rendelkezik egész égetőüzemmel?
3. A 2000/76/EK irányelv 3. cikkének hatálya alá tartozó műveletnek minősül-e a gázgyárban keletkezett és a gázosítást követően megtisztított gáznak az erőmű kazánjában történő égetése? Ennek során van-e jelentősége annak, hogy a tisztított gáz fosszilis tüzelőanyagokat pótol, és hogy a hulladékból keletkezett és tisztított gáz felhasználásakor kisebb az erőmű egységnyi energia előállítására jutó kibocsátása, mint más tüzelőanyagok felhasználása esetén? A 2000/76/EK irányelv hatályának értelmezése szempontjából jelentősége van-e annak, hogy a gázgyár és az erőmű műszaki-funkcionális szempontból és egymáshoz képesti elhelyezkedésére tekintettel egy létesítményt alkot, vagy hogy a gázgyárban keletkezett és tisztított gázt elszállítják, és máshol például energiatermelésre, tüzelőanyagként vagy más célra hasznosítják?

4. Milyen feltételek mellett minősül terméknek a gázgyárban keletkezett és tisztított gáz úgy, hogy már nem tartozik a hulladékról szóló rendelkezések hatálya alá?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

Az első kérdésről

- 13 A kérdést előterjesztő bíróság első kérdése arra irányul, hogy a 2000/76 irányelv 3. cikkének (1) pontjában szereplő „hulladék” fogalmába beletartoznak-e a gáz halmazállapotú anyagok.
- 14 Az alapüggyel összefüggésben ezt a kérdést arra irányulónak kell érteni, hogy a gázgyárban, különböző szilárd hulladékokból pirolízis útján keletkezett gáz „hulladéknak” minősül-e a 2000/76 irányelv értelmében, és így ez a gáz halmazállapotú anyag, amelyet utána más tüzelőanyagok mellett mint tüzelőanyagot erőműben égetnek el, olyan anyagnak tekinthető, amelyet az irányelv 3. cikke 4. pontja első albekezdésének második mondata értelmében „a kezelést követően eléget[ne]k”, vagy olyan hulladéknak, amelyet az említett irányelv 3. cikke 5. pontjának első albekezdése értelmében „kiegészítő tüzelőanyagként” használnak, vagy „ártalmatlanítás céljából hőkezelésnek vet[ne]k alá”.

- 15 E tekintetben, amint azt a Lahti Energia, a finn és az olasz kormány, valamint az Európai Községek Bizottsága is hangsúlyozza, meg kell állapítani, hogy a 2000/76 irányelv 3. cikke (1) bekezdésének egyértelmű megfogalmazása szerint az irányelv alkalmazásában a „hulladék” fogalmába a 75/442/EGK irányelv 1. cikkének a) pontjában meghatározott bármely „szilárd” vagy „folyékony” halmazállapotú hulladék tartozik.
- 16 Ezen rendelkezés szó szerinti értelmezéséből megállapítható, hogy csak a szilárd és folyékony halmazállapotú hulladék tartozik a 2000/76 hatálya alá, és ezért a továbbiakban nem kell vizsgálni, hogy a „hulladék” fogalmába a 75/442 irányelvvel összefüggésben beletartoznak-e a gáz halmazállapotú hulladékok.
- 17 Az első kérdésre ezért azt a választ kell adni, hogy a 2000/76 irányelv 3. cikkének (1) pontjában szereplő „hulladék” fogalmába nem tartoznak bele a gáz halmazállapotú anyagok.

A második kérdésről

- 18 A kérdést előterjesztő bíróság második kérdésével arra kíván választ kapni a Bíróságtól, hogy ahhoz, hogy egy hulladékból gázt termelő üzem a 2000/76 irányelv 3. cikkének 4. pontja értelmében „hulladékegető műnek” minősüljön, feltétlenül rendelkeznie kell-e egy egész égetőüzemmel.

- 19 A 2000/76 irányelv 3. cikke 4. pontjának első albekezdése alapján a „hulladékégető mű” fogalma olyan műszaki egységet és berendezést jelöl, amelyet a hulladék hőkezelése érdekében építettek, ami magában foglalja a hulladék oxidálását, és más hőkezelési eljárásokat, különösen a pirolízist és a gázosítást.
- 20 E tekintetben, amint az a 2000/76 irányelv különböző nyelvi változatainak összehasonlításából egyértelműen következik, és ahogyan erre a Lahti Energia, a Hämeen ympäristökeskus, a finn kormány és a Bizottság hivatkozik, az a létesítmény, amelyben a hulladékot hőkezelésnek vetik alá, csak akkor minősíthető „hulladékégető műnek”, ha a hőkezelés során keletkezett anyagokat később elégetik.
- 21 Amint arra a holland kormány jogosan rámutat, a 2000/76 irányelv 3. cikke 4. pontjának második albekezdésében szereplő műszaki elemek felsorolása nem tekinthető azon elemek kimerítő jellegű felsorolásának, amelyekkel egy hulladékégető mű rendelkezhet, illetve amelyekkel egy hulladékégető műnek feltétlenül rendelkeznie kell. Ennélfogva az egész égetőüzem megléte a hulladékégető műnek való minősítésnek nem szükséges feltétele.
- 22 Ilyen feltételek mellett a második kérdésre azt a választ kell adni, hogy a hulladékégető műnek a 2000/76 irányelv 3. cikkének 4. pontjában szereplő fogalmába minden olyan műszaki egység és berendezés beletartozik, amelyben hulladék hőkezelése történik, amennyiben a hőkezelés során keletkezett anyagokat később elégetik, és e tekintetben az ekként minősítésnek nem feltétele az egész égetőüzem megléte.

A harmadik kérdésről

- 23 A kérdést előterjesztő bíróság harmadik kérdése lényegében arra irányul, hogy a 2000/76 irányelv 3. cikkére tekintettel hogyan kell minősíteni az olyan energiatermelő komplexumot, amelyben az erőmű mellett található gázgyár az erőműnek hulladék gázosításából nyert, tisztított gázt szállít, amelyet az erőműben fosszilis tüzelőanyagok mellett tüzelőanyagként használnak fel. A kérdést előterjesztő bíróság különösen azt a kérdést teszi fel, hogy a komplexum minősítése szempontjából releváns-e egyrészt az a tény, hogy a tisztított gáz erőmű általi felhasználása a fosszilis tüzelőanyagok felhasználásához képest alacsonyabb kibocsátást tesz lehetővé, másrészt hogy az említett komplexumot alkotó két létesítmény bizonyos funkcionális egységet képez abban az értelemben, hogy a gázgyár rendeltetése arra irányul, hogy részben fedezze az erőmű tüzelőanyag-szükségeit, miközben azonban a gázgyárban előállított gázt az adott területen kívüli értékesítésre is szánhatják.
- 24 Elöljáróban hangsúlyozni kell, hogy a 2000/76 irányelv alkalmazása szempontjából, ha valamely kombinált erőmű több kazánt foglal magában, minden egyes kazánt az ahhoz tartozó berendezésekkel együtt külön létesítménynek kell tekinteni (a C-251/07. sz. Gävle Kraftvärme ügyben 2008. szeptember 11-én hozott ítélet [EBHT 2008., I-7047. o.] 33. pontja).
- 25 Ugyanígy ha két olyan létesítményről van szó, mint az alapeljárásban szereplők, akkor a 2000/76 irányelv alkalmazása szempontjából ezért főszabály szerint külön kell vizsgálni a gázgyárat és az erőművet.
- 26 A 2000/76 irányelv 3. cikke 5. pontjának első albekezdése alapján az olyan létesítményt, amelynek elsődleges célja az energiatermelés vagy anyagi termékek előállítása, és amely alap- vagy kiegészítő tüzelőanyagként hulladékot használ, vagy amelyben a hulladékot

ártalmatlanítás céljából vetik alá hőkezelésnek, együttégető műnek kell tekinteni (lásd a fent hivatkozott Gävle Kraftvärme ügyben hozott ítélet 35. pontját).

27 A 3. cikk 5. pontjának második albekezdése kimondja, hogy amennyiben az égetés úgy történik, hogy az üzem elsődleges célja nem energiatermelés vagy anyagi termék előállítása, hanem a hulladék hőkezelése, akkor azt az üzemet az ugyanezen cikk 4. pontja értelmében vett „hulladékégető műnek” kell tekinteni (lásd a fent hivatkozott Gävle Kraftvärme ügyben hozott ítélet 36. pontját).

28 E rendelkezések megfogalmazásából így világosan következik, hogy az együttégető mű a hulladékégető mű egyik sajátos formája, valamint hogy az adott létesítmény elsődleges célja alapján kell vizsgálni, hogy hulladékégető műnek vagy együttégető műnek minősül-e (lásd a fent hivatkozott Gävle Kraftvärme ügyben hozott ítélet 37. pontját).

A gázgyár minősítéséről

29 Az alapeljárásban – a kérdést előterjesztő bíróság által elvégzendő ténymegállapítások fenntartásával – az állapítható meg, hogy a gázgyárban hulladékot hőkezelésnek vetnek alá, az ennek során keletkezett anyagokat viszont nem ebben az üzemben égetik el. A hőkezelés során keletkezett anyagokat (a jelen esetben nyersgázt) tisztítóberendezés segítségével megszűrik, és az így megtisztított, nemkívánatos szilárd részecskéktől megszabadított gáz ezáltal alkalmassá válik tüzelőanyagként történő felhasználásra.

30 Így mivel a hulladékok hőkezelése során keletkezett anyagokat nem a gázgyárban égetik el, a gázgyár működése és jellemzői alapján mint ilyen nem minősíthető „hulladékégető műnek” a 2000/76/EK irányelv 3. cikkének 4. pontja értelmében.

31 Úgy tűnik azonban, hogy a gázgyár elsődleges célja tüzelőanyag – a jelen esetben tisztított gáz – előállítása, és a gázgyáron belül ártalmatlanítás céljából hulladékot vetnek hőkezelés alá.

32 E tekintetben bár megállapítható, hogy – amint arra a jelen ítélet 28. pontja utal – az együttégető mű a hulladékégető mű egyik sajátos formája, a létesítmények eme két fajtájának önálló definíciója van. Amint azt a főtanácsnok indítványa 71. pontjában hangsúlyozta, hogy bár a hulladékok hőkezelése mindkét esetben feltétel, az együttégető műnek való minősítésnek a 2000/76 irányelv 3. cikke 5. pontjának szövege szerint viszont nem feltétele az, hogy a hőkezelés során keletkezett anyagokat később elégessék.

33 Ebből következően a jelen ítélet 26. pontjában kifejtetteknek megfelelően az olyan gázgyár, mint amilyen az alapügyben szerepel, a 2000/76 irányelv 3. cikkének 5. pontja értelmében megfelel az együttégető műnek való minősítés feltételeinek.

34 A hőkezelés révén nyert tisztított gázzal kapcsolatban az osztrák kormány felveti azt az ötletet, hogy a gázgyárban ily módon előállított tisztított gáz a hulladék gázgyári

hőkezelése során keletkezett anyagnak felel meg, és amennyiben ezt a gázt az erőműben később elégetik, a gázgyár hulladékégető műnek tekinthető a 2000/76 irányelv 3. cikkének 4. pontja értelmében.

35 E tekintetben egyrészt – amint az a kérdést előterjesztő bíróság által szolgáltatott adatokból kitűnik – a kérdéses gáz elsősorban a tisztítóberendezés segítségével történő szűrése miatt hasonló tulajdonságokkal rendelkezik, mint a fosszilis tüzelőanyagok, és így olyan gáznak minősül, amelyet a gázgyár termelésének felhasználására tervezett erőműben és más erőművekben is felhasználhatnak tüzelőanyagként energiatermelésre.

36 Ilyen feltételek mellett nem lehet szó olyan anyagról, amely a hulladék gázgyári hőkezelése során keletkezett, és amelyet az erőműben csupán hulladékártalmatlanítási eljárás befejezése céljából égetnek el. Amint arra ugyanis a finn és az olasz kormány is hivatkozik, a gázgyáron belül lezajló folyamat befejezésekor a hulladékból olyan termék keletkezik, amely a tüzelőanyagok jellemzőivel rendelkezik.

37 Másrészt ha egy olyan létesítményben, amelynek elsődleges célja anyagi termékek – a jelen esetben gáztermékek – előállításaa hulladékot ártalmatlanítás céljából hőkezelésnek vetik alá, akkor az ilyen létesítményt együttegő műnek kell minősíteni a 2000/76 irányelv 3. cikke 4. és 5. pontjának felépítése alapján, amely szerint az adott létesítmény elsődleges céljától függ, hogy hulladékégető műnek vagy együttegő műnek minősül-e (ebben az értelemben lásd a fent hivatkozott Gävle Kraftvärme ügyben hozott ítélet 40. pontját).

Az erőmű minősítéséről

- 38 Az alapügyben szereplő erőmű tevékenységét illetően, úgy tűnik, az arra irányul, hogy az erőmű energiát termeljen kőszén és hasonló nyersanyagok, valamint részben olyan tisztított gáz elégetésével, mint amelyet a gázgyár termel. Ezért meg kell állapítani, hogy az ilyen erőmű elsődleges célja nem a hulladék gázgyári hőkezelése során keletkezett anyagok elégetésére irányul.
- 39 Másfelől nem lehet azt állítani, hogy ennek a tisztított gáznak az erőműben fosszilis tüzelőanyagok mellett történő elégetése a 2000/76 irányelv értelmében „hulladék” hőkezelésének minősülne, ami alapján az erőművet hulladékégető műnek lehetne minősíteni.
- 40 Amint az ugyanis a jelen ítélet 17. pontjában megállapítást nyert, az említett irányelv szerint a „hulladék” fogalmába semmiképpen sem tartoznak bele a gáz halmazállapotú anyagok. A gázgyárban előállított tisztított gáznak az erőműben történő elégetése tehát nem tekinthető hulladék hőkezelésének.
- 41 Ebből következően az alapügyben fennálló körülmények között a gázgyár célja arra irányul, hogy hulladék hőkezelése révén gáznemű termékeket nyerjen, és ez elegendő ahhoz, hogy együttégető műnek minősüljön a 2000/76 irányelv 3. cikkének 5. pontja értelmében, míg az erőmű, amely a hulladéknak az említett gázgyárban történő együttégetése révén nyert tisztított gázt az energiatermelésre irányuló tevékenységére túlnyomó részben felhasznált fosszilis tüzelőanyagok pótlására használja fel, nem tartozik az irányelv hatálya alá.

42 E tekintetben annak eldöntésénél, hogy valamely létesítmény hulladékégető műnek vagy együttégető műnek minősül-e, nem kell figyelembe venni azt, hogy melyik minősítéssel érhető el a környezetre nézve legkedvezőbb mértékű kibocsátás. Ez a problémakör ugyanis a közösségi jogalkotó hatáskörébe tartozik, amely meghatározta a létesítmények jogi besorolásának szükséges feltételeit, és a hulladékégető művek és az együttégető művek, valamint a nagy tüzelőberendezések kibocsátásának megengedett szintjét. Következésképpen csak a 2000/76 irányelv 3. cikkének 4. és 5. pontjában foglalt követelmények relevánsak az ilyen kérdéssel foglalkozó nemzeti bíróság számára.

43 Figyelembe véve a fentieket, a harmadik kérdésre azt a választ kell adni, hogy az alapügyben fennállókhhoz hasonló körülmények között:

- az olyan gázgyár, amelynek célja hulladék hőkezelése révén gáznemű termékek – a jelen esetben tisztított gáz – nyerése, a 2000/76 irányelv 3. cikkének 5. pontja értelmében „együttégető műnek” minősül;
- az olyan erőmű, amely hulladék gázgyárban történő együttégetése révén nyert tisztított gázt kiegészítő tüzelőanyagként, az energiatermelésre irányuló tevékenységére túlnyomó részben felhasznált fosszilis tüzelőanyagok pótlására használja fel, nem tartozik az irányelv hatálya alá.

A negyedik kérdésről

44 A kérdést előterjesztő bíróság negyedik kérdése arra irányul, hogy milyen kémiai állapottól tekinthető úgy, hogy a hulladék „termékké” válik.

45 A kérdést előterjesztő bíróság abból az előfeltételből kiindulva fogalmazta meg ezt a kérdést, hogy alapügyben szereplőhöz hasonló gázgyárban hulladék hőkezelése révén nyert gáz halmazállapotú anyag természeténél fogva „hulladék” a 2000/76 irányelv 3. cikkének 1. pontja értelmében.

46 Az első kérdésre adott válaszban e tekintetben megállapítást nyert, hogy a „hulladék” e rendelkezésben szereplő fogalmába nem tartoznak bele a gáz halmazállapotú anyagok.

47 Ezen feltételek mellett nem szükséges megválaszolni ezt a negyedik kérdést.

A költségekről

48 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (második tanács) a következőképpen határozott:

- 1) **A hulladékok égetéséről szóló, 2000. december 4-i 2000/76/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 3. cikkének (1) pontjában szereplő „hulladék” fogalmába nem tartoznak bele a gáz halmazállapotú anyagok.**

- 2) **A hulladékégető műnek a 2000/76 irányelv 3. cikkének 4. pontjában szereplő fogalmába minden olyan műszaki egység és berendezés beletartozik, amelyben hulladék hőkezelése történik, amennyiben a hőkezelés során keletkezett anyagokat később elégetik, és e tekintetben az ekként minősítésnek nem feltétele az egész égetőüzem megléte.**

- 3) **Az alapügyben fennállókhhoz hasonló körülmények között:**
 - **az olyan gázgyár, amelynek célja hulladék hőkezelése révén gáznemű termékek – a jelen esetben tisztított gáz – nyerése, a 2000/76 irányelv 3. cikkének 5. pontja értelmében „együttégető műnek” minősül;**

- **az olyan erőmű, amely hulladék gázgyárban történő együttégetése révén nyert tisztított gázt kiegészítő tüzelőanyagként, az energiatermelésre irányuló tevékenységére túlnyomó részben felhasznált fosszilis tüzelőanyagok pótlására használja fel, nem tartozik az irányelv hatálya alá.**

Aláírások